

มีใครหลายคนถามว่าจะทำโรงเห็ดไปเพื่ออะไร ในเมื่อมันไม่ได้สร้างกำไรอะไรให้แก่ผมเลย
ทั้งยังต้องขาดทุนอีก ผมก็เพียงแค่มั้ม และตอบไปว่าไม่เป็นไรหรอกครับ
และนึกในใจว่า “กำไรของผมคือความสุขของนักเรียน
และได้เห็นพวกเขาเข้าโรงเรียนอย่างมีความสุข”

ไม่มีใครปฏิเสธว่าการศึกษานั้นเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นต่อชีวิตในปัจจุบัน โดยเฉพาะในภาวะที่สังคมที่มีการแข่งขันสูงเช่นนี้ การศึกษาเปรียบเสมือนอาวุธและเกราะป้องกันตัว ที่เราสามารถพกพาไปที่ต่าง ๆ เพื่อที่จะใช้ปกป้องตนเองจากความไม่รู้ การถูกเอาเปรียบจากผู้อื่น อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการสร้างโอกาสเพื่อตนเอง ครอบครัว และสังคมส่วนรวม แต่สำหรับบางคน การศึกษาเป็นเพียงระบบที่เขาเข้ามาโดยไม่รู้ว่ามีจะเปลี่ยนแปลงชีวิตของเขาอย่างไร เพราะสิ่งที่สำคัญที่สุดของเขา ณ ตอนนี่คือการหารายได้เพื่อประทังชีวิตตนเองและครอบครัว

ผมตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาอยู่เสมอ เพราะผมเคยได้รับโอกาสทางการศึกษา ที่ครั้งหนึ่งได้เปลี่ยนแปลงชีวิตผมและเปิดดวงตาของผมให้เห็นถึงความหลากหลายและกว้างใหญ่ของโลกใบนี้ แน่นอนว่าโอกาสครั้งนั้นเป็นเครื่องเตือนใจผมให้พยายามที่จะมอบและส่งต่อโอกาสทางการศึกษาให้กับเยาวชนรุ่นต่อไป นี่เป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ผมตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ Teach for Thailand

เหตุการณ์ที่เป็นแรงบันดาลใจให้ผมริเริ่มโครงการที่จะช่วยเหลือนักเรียนภายในโรงเรียนวัดปากบ่อ เกิดขึ้นเมื่อประมาณเดือนพฤศจิกายนของปลายปีที่ผ่านมา ผมได้มีโอกาสพูดคุยกับครูหลายท่านถึงสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียน และได้พบว่าหลายครอบครัวนั้นต้องเผชิญกับความยากจน พ่อแม่ต้องหาเช้ากินค่ำ เพื่อหาเงินมาเลี้ยงชีพและครอบครัว นักเรียนหลายคนทำพำพ่อกับแม่ บางคนอาศัยอยู่กับพ่อหรือแม่เพียงลำพัง ซึ่งเป็นเรื่องพบเห็นได้เป็นปกติในโรงเรียนที่ผมได้มาสอน หลายครอบครัวอาศัยอยู่ในชุมชนแออัด ซึ่งสุ่มเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม และเป็นแหล่งมั่วสุมยาเสพติด การพูดคุยครั้งนั้นทำให้ผมได้เข้าใจ

ถึงสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียนของผม และเข้าใจพวกเขามากขึ้น

ก่อนจะสิ้นสุดการพูดคุยครั้งนี้ มีครูท่านหนึ่งพูดกับผมว่า "มีนักเรียนหญิงคนหนึ่ง มีความประพฤติดี และตั้งใจเรียน แต่พักหลังขาดเรียนบ่อย พึ่งจะไปเยี่ยมบ้านดู และเมื่อไปถึงบ้านของนักเรียนก็พบกับสภาพบ้านที่เป็นห้องเล็ก ๆ เก่า ๆ เด็กคนนี้อาศัยอยู่กับแม่และน้องอีกสองคน แม่เป็นผู้เป็นเสาหลักของครอบครัวได้ประสบอุบัติเหตุเมื่อสองวันก่อน ทำให้ไม่สามารถเดินได้ และที่สำคัญไม่สามารถหาเงินเลี้ยงครอบครัวได้ เพราะแม่ของเธอประกอบอาชีพรับจ้างรายวัน และนี่ก็เป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนหญิงคนนี้ได้ขาดเรียนอยู่บ่อยครั้ง เพราะเธอมีความจำเป็นที่จะต้องทำงานเพื่อหาเงินแทนแม่ และต้องดูแลน้องอีกสองคน" ครูท่านนี้ได้พูดถึงกับผมและบอกว่ "เพื่อน้องจะช่วยเหลือนักเรียนคนนี้ได้บ้าง" และผมก็ตอบกลับไปว่า "ครับพี่ ผมจะพยายาม แต่ขอเวลาหน่อยครับ"

จากการพูดคุยในครั้งนั้นผมก็พยายามที่จะหาวิถีทางต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่ต้องประสบปัญหาเหล่านี้ ปัญหาที่ต้องการการช่วยเหลือมากกว่าการศึกษานั้นคือ ปัญหาความยากจนและการขาดแคลนปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต และนี่กลายเป็นแรงผลักดันครั้งสำคัญที่ทำให้ผมริเริ่มโครงการ "Mushroom for Much More" เป็นโครงการที่ผมระดมทุนเพื่อสร้างโรงเห็ดขึ้นมาเพื่อเป็นแหล่งความรู้ให้กับนักเรียนและคนในชุมชน ซึ่งสามารถสร้างอาชีพและรายได้ให้กับนักเรียนและคนในชุมชนต่อไป โดยกิจกรรมส่วนใหญ่ของนักเรียนจะเป็นคนลงมือทำ ไม่ว่าจะเป็นการรดน้ำเห็ด การทำแพ็คเกจขาย และการนำไปขาย การวางแผนการเงิน เป็นต้น ซึ่งนักเรียนเหล่านี้ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ มีรายได้ช่วยเหลือครอบครัวของตน พักการมีความรับผิดชอบ และเห็นคุณค่าของเงิน

มีใครหลายคนถามว่าจะทำโรงเห็ดไปเพื่ออะไร ในเมื่อมันไม่ได้สร้างกำไรอะไรให้แก่ผมเลย ทั้งยังต้องขาดทุนอีก ผมก็เพียงแค่มั้ม และตอบไปว่าไม่เป็นไรหรอกครับ และนึกในใจว่า "กำไรของผมคือความสุขของนักเรียน และได้เห็นพวกเขาเข้าโรงเรียนอย่างมีความสุข"

ยุทธกฤต เฉลิมไทย (ครูนัก)
วิชาวิทยาศาสตร์ โรงเรียนวัดปากบ่อ

